

ŠTEVNIKI

1. Števniki so pregibna besedna vrsta, kar pomeni, da jih pregibamo – jih sklanjamo.
2. Poznamo več vrst števnikov:
 - glavni,
 - vrstilni,
 - nedoločni,
 - ločilni,
 - množilni.

3. GLAVNI ŠTEVNIKI

Z njimi štejemo. Povedo nam število enot česa. Zapisujemo jih s števki (ciframi) ali besedami.

Zapisovanje:

- od 1 do 99 pišemo skupaj (enajst, petdeset, šestinšestdeset);
 - stotice pišemo skupaj (petsto, dvesto, devetsto), med stoticami in števiki od 1 do 99 je presledek;
 - tisočice, milijone, milijarde pišemo narazen (dva milijona, tri tisoč, pet milijard ...).
- PAZI NA ZAPIS MILIJON, MILIJARDA!

* obliko en rabimo, kadar sledi še samostalnik, na katerega se števniki nanaša, v ostalih primerih uporabljamo eden, npr. **En učenec** je bil v razredu. V razredu je bil eden.

Pri zapisu pazimo na zapis števnikov pet, šest, devet, da ne pozabimo črke –t, npr.: petinpetdeset, devetsto triindevetdeset, šestinšestdeset ...

4. VRSTILNI ŠTEVNIKI

Označujejo zaporedni vrstni red stvari/oseb. Po njih se vprašamo z vprašalnico kateri, katera, katero.

Zapisovanje:

- kadar jih zapisujemo z besedo, jih vedno pišemo skupaj (stoprvi, petinpetdeseti);
- kadar jih zapisujemo s števki (ciframi), napišemo piko za njimi (1., 234., 1000000.).